

L'entrevista

Ana Bru Directora de l'agència de viatges exclusius Bru&Bru i primera turista espacial d'Espanya

Lluís Martínez

“Hi ha un abans i un després de veure la Terra des de l'espai”

Vostè té l'exclusiva a Catalunya, Espanya i Andorra per vendre els passatges de turisme espacial de Virgin Galactic. Com la va obtenir?
Per la meua trajectòria professional. Fa anys que ens dediquem a dissenyar viatges molt exclusius i organitzats amb gran dedicació. Virgin Galactic fila molt prim sobre en mans de qui deixa el projecte. I a mi ja em coneixien.

Com va entrar en contacte amb aquesta oferta?
Fa temps, en una fira que es fa anualment a Cannes. Jo vaig interessar-me pel turisme espacial, però a Virgin em van respondre que de moment estaven fent sondejos. Però d'aquell contacte en va sorgir una bona relació.

Va tenir molta competència?
Tothom s'hi va interessar, però no era qüestió de competència. Jo tinc un prestigi en el sector, i això no es compra amb diners. Va ser un factor més. Al capdavall, qui sembla, recull.

Quanta gent s'hi ha interessat?
Ara tenim dotze reserves, però he de dir que les vendes van començar al gener. La meua il·lusió seria fer un xàrter de clients catalans. A més, hi ha molta gent interessada a fer els entrenaments. Perquè després ja saps si vols seguir o no. I també hi ha qui està a l'expectativa, que espera que es facin els primers vols.

Vostè hi viatjarà. Per què ho vol fer?
Perquè hi crec i perquè és una garantia per a tothom. Després ho podré explicar en primera persona. Hi viatjo per coherència amb la meua filosofia...

Què és...?
Primer ho provem i ho vivim. Si no, no ho oferim. El meu equip i jo viatgem constantment.

Quant em costaria viatjar per l'espai?
Uns 200.000 dòlars. Però pensi que l'afavoreix el canvi amb l'euro.

Car, certament...
Però des del moment que fa la reserva i el pagament ja comença a viure l'experiència. És el viatge més rendible que mai hauré fet. D'aquí al 2009 viuré moltes experiències plenament.

Quan volarà?
Al primer semestre del 2009. Jo sempre dic que això no és cap carrera espacial. Però abans, el 28 de juliol, anirem als hangars que Virgin Galactic té al desert del Mojave, als Estats Units per veure la nau mare a la qual anirà acoblada la nau espacial.

PERFIL Ana Bru (Barcelona, 1962) és copropietària i directora de l'agència de viatges exclusius Bru&Bru. Entre ells, els passatges per fer turisme espacial amb Virgin Galactic. Del seu pare, l'industrial que va dissenyar i popularitzar les rentadores Bru, ha heretat un caràcter emprenedor i decidit. Ana Bru opina, amb un gran sentit comú, que per vendre bé un producte primer s'ha de provar i experimentar. I per això aviat es convertirà en la primera turista espacial de Catalunya i Espanya.

Però no té por?

Em motiven més les ganes de ser pionera en noves experiències que cap altra consideració. Fa uns dies em vaig llençar en parapent per primer cop. Qui digui que això no li fa res, sobretot si ho ha fet mai, menteix. Però vaig saltar la primera. Per què m'havia d'esperar? Encara que tingui por, que no és el cas, intento que quedi en segon terme.

Amb quina freqüència es faran els vols?

Un cop a la setmana i després s'aniran augmentant. Es construiran més naus i segurament s'arribarà a fer dos i tres vols al dia.

Quin és el perfil del turista espacial?

Molt heterogeni. Però hi ha un denominador comú: tots volen experimentar sensacions noves, viure experiències i ser-ne pioners. Hi ha un abans i un després del fet de veure la Terra des de l'espai. Al capdavall, tothom té la seva motivació.

En què consisteix aquest viatge espacial?

La nau mare, amb la nau espacial acoblada, s'enlairarà, com un avió comercial. A l'arribar als 10 quilòmetres d'alçada, la nau espacial se separarà i la nau mare tornarà a aterrar. Llavors, la nau espacial es propulsarà a 4.000 quilòmetres per hora fins a arribar als 110 quilòmetres d'alçada...

I ja està?

No. Llavors s'apagaran els motors. Durant cinc minuts hi haurà gravetat zero. Els passatgers podran deixar els seients i experimentar-la. Tot això contemplant la Terra des de l'espai. Aquest serà el moment màgic del viatge. Després retornaran als seients i, en 90 segons, es farà la reentrada a la Terra. Després d'un trajecte de 45 minuts, la nau aterrarà.

“Por del vol espacial? Em motiven més les ganes de ser pionera en noves experiències que cap altra consideració

Això no es pot fer des d'un aeroport qualsevol...

El 2010 estarà acabat el nou *espaiport* dissenyat per Norman Foster a la Baixa Califòrnia. Però fins en aquell moment els vols sortiran del desert del Mojave. Ja hi ha acords per fer *espaiports* en altres llocs del món. Un al nord de Suècia, perquè durant una època de l'any, a més, hi haurà l'incientiu de veure les aurores boreals. També hi ha projectes per a Espanya.

Per a Espanya? On?

Es pot deduir. Ha de ser un lloc que s'assembli al desert del Mohave.

Quines altres destinacions ofereix la seva agència?

De ben variades. Estem especialitzats en les destinacions i llocs més exclusius del món: Àfrica, el Pacífic... Àsia és enorme. Nosaltres posem de moda les destinacions. Fem viatges totalment a la mida del client. No podem canviar les piràmides de lloc, però fem que la visita sigui diferent. Ens posem en la pell de la persona que ha de viatjar i intentem esbrinar el que espera. Això no s'aprèn a fer en un dia.

DE FIL DE VINT

La por al canvi

Isabel-Clara Simó

Quan les dones van reclamar els drets bàsics de la ciutadania -l'accés al món professional, l'accés al món de la cultura i el dret al vot-, els homes de tot arreu es van posar les mans al cap. Van assegurar que les dones eren incapaces de regir-se, i les esquerres van dir que augmentaria el vot de la dreta perquè les dones estan influïdes per l'Església; els fets van demostrar que ni eren incompetents com a professionals ni com a productores de cultura, ni van votar massivament la dreta. Però va ser un daltabaix i semblava que el món s'enorrés.

Quan els negres americans van començar a exigir els mateixos drets que els blancs, molts blancs es van escurçar perquè van dir que el futur d'Amèrica seria una raça mestissa (sic) i que serien el menyspreu del món. Avui s'ha comprovat que aquells "temors" no sols no tenien sentit, perquè les barreges són més fèrtils que no les endogàmies, sinó que la majoria dels negres s'aparellen amb negres i els blancs amb blancs. Quan els joves de tot l'Estat espanyol van clamar que no volien fer la mili, tota la gent ben pensant va dir que un any de disciplina els feia homes, que les obligacions amb la pàtria són sagrades i que ho diu la Constitució. Però la mili va desaparèixer i ningú no ha notat cap daltabaix ni cap cataclisme. Quan es va discutir la llei del divorci, hi va haver un clam d'oposició, car deien que tots els homes es divorciarien a l'acte, tot i que els fets demostraven que hi ha més demandes de divorci per part de les dones, i que, en qualsevol cas, no passa res. Doncs el mateix ha de passar amb la independència. Els qui avui fan escarafalls, després no se'n recordaran, com va passar amb Portugal. Fins i tot s'avergonyiran del seu fanatisme.